

РЕШЕНИЕ

№ 341

гр. Плевен, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, IX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Вера Св. Найденова

при участието на секретаря ДАРИНА В. ДИМИТРОВА
като разглежда докладваното от Вера Св. Найденова Гражданско дело № 20234430105668 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по ИМ от С. Г. В., ЕГН *****, от ***, против ***, със седалище и дарес на управление ***. В молбата се твърди, че от 1990 г. ищцата е работила в ответното дружество, като за периодите от м.септември 2020 г. до 18,11,2021 г., и от 26,04,2022 г. до 15,11,2022 г. работила на длъжността „старши инженер ВиК“ със съответното основно ТВ и съответен процент ДТВ за придобит трудов стаж и професионален опит. Твърди се, че за посочените периоди ищцата е била синдикален член на основната синдикална организация на КНСБ, формирана при работодателя, като е заплащала дължимия членски внос. Посочва се, че в посочените периоди са действали Браншов КТД, сключен на 14,07,2020 г., както и Браншов КТД, сключен на 15,07,2022 г., между Съюз на „ВиК“ операторите в Република България от една страна, и от друга - Национален браншов синдикат „Водоснабдител“-КНСБ и Федерация „Строителство, индустрия и водоснабдяване“-Подкрепа. Посочва се, че за процесния период МРЗ за страната е била в размер на 610,00 лева за 2020 г., 650,00 лева за 2021 г. и 710,00 лева за 2022 г. Твърди се, че на ищцата било изплащано основно трудово възнаграждение в по-малък размер от дължимия съгласно БКТД, поради което тя счита, че работодателят ѝ дължи неплатената част в размер на 7972,08 лева, от които 5802,45 лева неизплатена част от основно ТВ /подробно описани помесечно в приложение №1 – неразделна част от ИМ/ и 2169,63 лева неизплатено допълнително трудово възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит /подробно описани помесечно в приложение №3 – неразделна част от ИМ/. Претендира се и лихва за забава върху неплатената главница. Претендират се разноски. В с.з. проц.представител на ищеца моли съда да уважи исквете. Прави възражение за прекомерност на заплатеното от ответника адв.възнаграждение, както и за липсата на

доказателства, че същото е реално заплатено.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът депозира отговор на ИМ, в който сочи, че исковите са непопустими, тъй като ИМ не съдържа посочен електронен адрес. Оспорва се основателността на предявените икове. Посочва се, че не са представени доказателства основната синдикална организация на КНСБ при „ВиК“ Плевен да е част от Национален браншов синдикат „Водоснабдител“-КНСБ. Посочва се, че ответното дружество като ЮЛ не е член на представителна работодателска организация, която е страна по двата БКТД, а членството в Съюза на „ВиК“ операторите в Република България е за представителните органи на ВиК операторите. Твърди се, че не съществува по-благоприятно договорно уговорено възнаграждение от това в индивидуалния трудов договор, поради което исковите са неоснователни.

На първо място, съдът счита за необходимо да изложи вижданията си относно процесуалния ред за разглеждане на предявения иск – както е посочено и в определението по чл.140 от ГПК, въпреки, че искът по чл.59 от КТ във връзка с чл.128, т.2 от КТ е сред изброените в чл.310, т.1 от КТ, предявените икове не следва да бъдат разгледани по реда на чл.310 – чл.317 от ГПК, а по общия исков ред, тъй като в конкретния случай с оглед изричната разпоредба на чл.310, ал.2 и ал.3 от ГПК не следва да бъде допускано бързо производство за разглеждането на исковите, предявени с исковата молба, защото един от тях - акцесорния иск по чл.86, ал.1 от ЗЗД за лихва за забава, не е сред изброените в чл.310 от ГПК и следователно подлежи на разглеждане по общия исков ред по чл.124 от ГПК, който следва да бъде приложен за всички предявени икове.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, обсъди доводите на страните, намира за установено следното:

Страните не спорят, а и от представените по делото писмени доказателства – ТД от 30,08,1990 г., заповед №60/18,11,2021 г. За прекратяване на ТПО, заповед №116/21,04,2022 г. за възстановяване на работа, копия от страници от трудова книжка се установява, че за периода от м.септември 2020 г. до 18,11,2021 г., и от 26,04,2022 г. до 15,11,2022 г. ищцата е работила на длъжността „старши инженер ВиК“ в ответното дружество, като е престоирала на ответника работна сила. Следователно за ответника като работодател предвид двустранния и възмезден характер на трудовото правоотношение /чл.242 от КТ/ са възникнали основните задължения по чл.128, т.1 и т.2 от КТ да начислява и да заплаща месечно на ищцата в качеството ѝ на работник дължимото трудово възнаграждение.

По делото е безспорно, а и от представеното с исковата молба Удостоверение за синдикално членство №1/03,10,2023 г., издадено от Председателя на ОСО на КНСБ при ВиК“ ЕООД Плевен – инж.*** се установява, че през периода от 01,01,2018 г. до 01,07,2023 г., с прекъсване в периода от 18,11,2021 г. до 26,04,2022 г., ищцата С. В. е заплащала членски внос и съответно е била редовен и пълноправен член в синдикалната организация.

От заключението на ВЛ по допуснатата СИЕ се установява, че разликата между размера на начисленото основно ТВ на ищцата за процесния период и размера на договореното с чл.10

от Браншовия КТД е в размер на 5426,06 лева, а разликата между размера на начисленото допълнително ТВ за ТСПО за процесния период и размера на договореното с чл.10 от Браншовия КТД допълнително ТВ за ТСПО, е в размер на 2030,25 лева. ВЛ е установило също така, че размера на обезщетението за забава е в размер на 1067,48 лева върху сумата от 5426,06 лева за периода от възникване на дължимостта до 05,10,2023 г. и в размер на 397,16 лева върху сумата от 2030,25 лева.

По делото са изискани и приети в заверено копие Браншов КТД от 14,07,2020 г. с приложение №1 към него и Браншов КТД от 15,07,2022 г. с приложение №1 към него, сключени между Съюз на ВиК операторите в РБ като РАБОТОДАТЕЛ от една страна, и Федерация „Строителство, индустрия и водоснабдяване“ – „Подкрепа“ и Национален браншов синдикат „Водоснабдител“ – КНСБ – синдикати от друга страна. В чл.10 и от двата БКТД е договорено минималното основно ТВ в предприятията от бранша, като е направено разграничение в зависимост от това дали предприятието има утвърден бизнес-план. За тези с утвърден бизнес-план е предвидено минималното основно ТВ да е равно на минималната РЗ умножена с коефициент 1,03. В приложение №1 и към двата Браншови КТД е посочено, че за категория „специалисти“ се прилага и допълнителен коефициент, равен на 1,5.

От представеното копие от Решение №БП-Ц-10/25,10,2018 г. на КЕВР се установява, че е одобрен бизнес-план за развитие на дейността като ВиК оператор на ответното дружество за периода 2017-2021 г.

От представеното копие от Решение №БП-Ц-7/31,05,2022 г. на КЕВР се установява, че е одобрен бизнес-план за развитие на дейността като ВиК оператор на ответното дружество за периода 2022-2026 г.

По делото от ответното дружество е представен и КТД от 30,09,2020 г. ведно с приложенията към него.

От представения от Национален браншов синдикат „Водоснабдител“ – КНСБ Списък на основните му членове за периода 01,07,2020 г. – 15,11,2022 г. се установява, че под №20 е отбелязана ОСО на КНСБ при ВиК“ ЕООД Плевен.

От представеното от Съюза на ВиК операторите в РБ с молба изх.№2/15,02,2024 г., вх. №4926/19,02,2024 г. на ПлРС, Удостоверение, е видно, че ответното дружество е член на Съюза на ВиК операторите в РБ в периода 01,07,2020 г. – 15,11,2022 г., както и до настоящия момент.

Като доказателство по делото е изискан и представен Устав на Съюза на ВиК операторите в РБ, валиден до 10,05,2022 г., и последващ такъв, действащ и до момента.

По делото са представени и заверени копия от Браншовите КТД от 14,07,2020 г. и 15,07,2022 г., вписани в регистъра на ИА „ГИТ“.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

За да бъде уважен предявения осъдителен иск по чл.128, т.2 вр.чл.59 от КТ вр.чл.10 от Браншов КТД, следва да бъде установено наличието на следните факти при условията на

кумулятивност – наличието на валидно трудово правоотношение за процесните периоди, полагането на труд от ищцата като „старши инженер ВиК“, при пълно работно време, членствено правоотношение между ищцата и основната синдикална организация на КНСБ, формирана при ответното дружество.

От обсъдените по-горе писмени доказателства тези факти се установяват по безспорен начин.

Неоснователно е възражението на ответника, че основната синдикална организация на КНСБ при „ВиК“ Плевен не е част от Национален браншов синдикат „Водоснабдител“-КНСБ, тъй като от представения от Национален браншов синдикат „Водоснабдител“ – КНСБ Списък на основните му членове за периода 01,07,2020 г. – 15,11,2022 г. се установява, че под №20 е отбелязана ОСО на КНСБ при ВиК“ ЕООД Плевен. Неоснователно е и възражението на ответника, че ответното дружество като ЮЛ не е член на представителна работодателска организация, която е страна по двата БКТД, доколкото се установи по безспорен начин, че „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД Плевен е член на Съюза на ВиК операторите в Република България, който е страна по БКТД.

От заключението на ВЛ се установява, че при начисляване на основното ТВ на ищцата не е взето в предвид уговореното в чл.10 от двата БКТД, и в случай, че основното ТВ е било начислено в размера на договореното с чл.10 от БКТД, то за периода на претенцията ищцата е следвало да получи с 5426,06 лева повече. Ето защо и възражението на ответника, че не съществува по-благоприятно договорно уговорено възнаграждение от това в индивидуалния трудов договор, също е неоснователно.

От приетото в заседанието на 24,01,2024 г. заключение на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза /неоспорено от страните/, се установява, че разликата между размера на начисленото и получено основно ТВ на ищцата за процесния период /без съответните коефициенти/, и размера, получаващ се с договореното с чл.10 от Браншовия КТД /прилагайки посочените в чл.10 от БКТД и Приложение №1 към него коефициенти/, е 5426,06 лева общо, или помесечно както следва: за м.септември 2020 г. – 115,47 лева; за м.октомври 2020 г. – 192,45 лева; за м.ноември 2020 г. – 119,14 лева; за м.декември 2020 г. – 192,45 лева; за м.януари 2021 г. – 254,25 лева; за м.февруари 2021 г. – 254,25 лева; за м.март 2021 г. – 196,47 лева; за м.април 2021 г. – 254,25 лева; за м.май 2021 г. – 254,25 лева; за м.юни 2021 г. – 254,25 лева; за м.юли 2021 г. – 196,47 лева; за м.август 2021 г. – 254,25 лева; за м.септември 2021 г. – 254,25 лева; за м.октомври 2021 г. – 254,25 лева; за периода 01-18,11,2021 г. – 161,80 лева; за периода 26-30,04,2022 г. – 73,04 лева; за м.май 2022 г. – 346,95 лева; за м.юни 2022 г. – 220,79 лева; за м.юли 2022 г. – 346,95 лева; за м.август 2022 г. – 346,95 лева; за м.септември 2022 г. – 346,95 лева; за м.октомври 2022 г. – 346,95 лева; за периода 01-15,11,2022 г. – 185,25 лева.

От приетото в заседанието на 24,01,2024 г. заключение на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза /неоспорено от страните/, се установява, че разликата между размера на начисленото и получено допълнително ТВ за ТСПО на ищцата за процесния период /без съответните коефициенти/, и размера, получаващ се с договореното с чл.10 от

Браншовия КТД /прилагайки посочените в чл.10 от БКТД и Приложение №1 към него коефициенти/, е 2030,25 лева общо, или помесечно както следва: за м.септември 2020 г. – 41,57 лева; за м.октомври 2020 г. – 69,28 лева; за м.ноември 2020 г. – 44,08 лева; за м.декември 2020 г. – 71,21 лева; за м.януари 2021 г. – 94,07 лева; за м.февруари 2021 г. – 94,07 лева; за м.март 2021 г. – 72,69 лева; за м.април 2021 г. – 94,07 лева; за м.май 2021 г. – 94,07 лева; за м.юни 2021 г. – 94,07 лева; за м.юли 2021 г. – 72,69 лева; за м.август 2021 г. – 94,07 лева; за м.септември 2021 г. – 94,07 лева; за м.октомври 2021 г. – 94,07 лева; за периода 01-18,11,2021 г. – 61,48 лева; за периода 26-30,04,2022 г. – 27,76 лева; за м.май 2022 г. – 131,84 лева; за м.юни 2022 г. – 83,90 лева; за м.юли 2022 г. – 131,84 лева; за м.август 2022 г. – 131,84 лева; за м.септември 2022 г. – 131,84 лева; за м.октомври 2022 г. – 131,84 лева; за периода 01-15,11,2022 г. – 73,81 лева.

С оглед изложеното съдът приема, че неизплатената част от дължимото основно и допълнително ТВ /за трудов стаж и професионален опит/ за процесния период е 7456,31 лева, и доколкото по делото не са представени доказателства от ответника за плащането на тази сума, то ищцата притежава изискуемо парично вземане срещу ответника, произтичащо от съществуващото между тях трудово правоотношение, за заплащане на неиздължената част от полагащото ѝ се съгласно БКТД основно и допълнително трудово възнаграждение, което ответникът следва да бъде осъден да ѝ заплати. За разликата до претендирания размер от 7972,08 лева искът по чл.59 КТ във връзка с чл.128, т.2 от КТ вр.чл.10 от БКТД следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Основателен е и акцесорният иск по чл.86, ал.1 от ЗЗД. Акцесорното задължение по чл.86, ал.1 от ЗЗД за заплащане на обезщетение в размер на мораторните лихви върху главницата възниква за всеки длъжник, изпаднал в забава по смисъла на чл.84 от ЗЗД. Задължението по чл.128, т.2 от КТ е срочно и следователно с настъпването на падежа му всеки месец, при неизпълнението му работодателят изпада в забава по смисъла на чл.84, ал.1 от ЗЗД. Съгласно заключението на ВЛ, дължимата мораторна лихва върху неизплатеното основно трудовото възнаграждение на ищцата за процесния период е в размер на 1067,48 лева, а върху неизплатеното допълнително ТВ за трудов стаж и професионален опит – в размер на 397,16 лева, или общо – 1464,64 лева. Тази сума следва да бъде присъдена на ищцата, а за разликата до претендирания размер от 1589,49 лева искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По отношение на разноските – ищецът е претендирал деловодни разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1300,00 лева, от които, с оглед уважената част от исковете, ответникът следва да му репарира разноски в размер на 1209,00 лева.

Ответникът също има право на разноски съразмерно с отхвърлената част от иска, като е претендирал такива в размер на 1700,00 лева без ДДС, или 2040,00 лева с ДДС. Преди да се произнесе по въпроса за дължимите на ответника разноски, съдът следва да обсъди направеното в последно съдебно заседание възражение за прекомерност от проц.представител на ищцата. Съдът намира същото за основателно по следните съображения – минималния размер на адв.възнаграждение с оглед цената на иска,

определен по реда на чл.7, ал.2, т.2 от Наредбата за МРАВ, възлиза на 1256,12 лева без ДДС. Съдът приема, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, разгледано е само в две съдебни заседания. Ето защо съдът приема, че ответникът има право на адв.възнаграждение в размер на 1256,12 лева без ДДС, или 1507,34 лева с ДДС. От тях, с оглед отхвърлената част от иска, ищцата му дължи разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 105,51 лева. За пълнота следва да бъде отбелязано, че е неоснователно възражението на проц.представител на ищцата, че няма представени доказателства за заплащане на адв.възнаграждение на проц.представител на ответника, доколкото по делото е представено платежно нареждане от 20,12,2023 г., удостоверяващо извършеното плащане.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК, и доколкото ищцата не е дължала държавна такса при образуване на делото, ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на ПлРС държавна такса за разглеждане на исковете в размер на 376,84 лева, както и 200,00 лева платено възнаграждение на ВЛ по СИЕ.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.128, т.2 вр.чл.59 от КТ вр.чл.10 от Браншов КТД „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД Плевен, ЕИК *, със седалище и адрес на управление ***, ДА ЗАПЛАТИ на С. Г. В., ЕГН *****, от ***, сумата от 7456,31 лева, представляваща неизплатена част от трудови възнаграждения, от които 5426,06 лева неизплатена част от основно ТВ, както следва: за м.септември 2020 г. – 115,47 лева; за м.октомври 2020 г. – 192,45 лева; за м.ноември 2020 г. – 119,14 лева; за м.декември 2020 г. – 192,45 лева; за м.януари 2021 г. – 254,25 лева; за м.февруари 2021 г. – 254,25 лева; за м.март 2021 г. – 196,47 лева; за м.април 2021 г. – 254,25 лева; за м.май 2021 г. – 254,25 лева; за м.юни 2021 г. – 254,25 лева; за м.юли 2021 г. – 196,47 лева; за м.август 2021 г. – 254,25 лева; за м.септември 2021 г. – 254,25 лева; за м.октомври 2021 г. – 254,25 лева; за периода 01-18,11,2021 г. – 161,80 лева; за периода 26-30,04,2022 г. – 73,04 лева; за м.май 2022 г. – 346,95 лева; за м.юни 2022 г. – 220,79 лева; за м.юли 2022 г. – 346,95 лева; за м.август 2022 г. – 346,95 лева; за м.септември 2022 г. – 346,95 лева; за м.октомври 2022 г. – 346,95 лева; за периода 01-15,11,2022 г. – 185,25 лева, и 2030,25 лева неизплатено допълнително трудово възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит, както следва: за м.септември 2020 г. – 41,57 лева; за м.октомври 2020 г. – 69,28 лева; за м.ноември 2020 г. – 44,08 лева; за м.декември 2020 г. – 71,21 лева; за м.януари 2021 г. – 94,07 лева; за м.февруари 2021 г. – 94,07 лева; за м.март 2021 г. – 72,69 лева; за м.април 2021 г. – 94,07 лева; за м.май 2021 г. – 94,07 лева; за м.юни 2021 г. – 94,07 лева; за м.юли 2021 г. – 72,69 лева; за м.август 2021 г. – 94,07 лева; за м.септември 2021 г. – 94,07 лева; за м.октомври 2021 г. – 94,07 лева; за периода 01-18,11,2021 г. – 61,48 лева; за периода 26-30,04,2022 г. – 27,76 лева; за м.май 2022 г. – 131,84 лева; за м.юни 2022 г. – 83,90 лева; за м.юли 2022 г. –**

131,84 лева; за м.август 2022 г. – 131,84 лева; за м.септември 2022 г. – 131,84 лева; за м.октомври 2022 г. – 131,84 лева; за периода 01-15,11,2022 г. – 73,81 лева, за престиран труд в периода от м.септември 2020 г. до 18,11,2021 г. и от 26,04,2022 г. до 15,11,2022 г., ведно със законната лихва от датата на ИМ – 05,10,2023 г., до окончателното ѝ изплащане, **като за разликата до претендираните 7972,08 лева ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА на основание чл.86, ал.1 от ЗЗД „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД Плевен, ЕИК *, със седалище и адрес на управление ***, ДА ЗАПЛАТИ на С. Г. В., ЕГН *****, от ***, сумата от 1464,64 лева, представляваща лихва за забава върху всяка неплатена главница за периода от последния ден на месеца, следващ положения труд, до датата на ИМ – 05,10,2023 г., като за разликата до претендираните 1589,49 лева ОТХВЪРЛЯ** предявеният иск като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД Плевен, ЕИК *, със седалище и адрес на управление ***, ДА ЗАПЛАТИ на С. Г. В., ЕГН *****, от ***, сторените деловодни разноски за адвокатско възнаграждение, съразмерно с уважената част от иска, в размер на 1209,00 лева.**

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 от ГПК С. Г. В., ЕГН ***, от ***, ДА ЗАПЛАТИ на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД Плевен, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, сторените деловодни разноски за адвокатско възнаграждение, съразмерно с отхвърлената част от иска, в размер на 105,51 лева.**

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.6 от ГПК „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД Плевен, ЕИК *, със седалище и адрес на управление ***, ДА ЗАПЛАТИ по сметка на ПлРС държавна такса за разглеждане на исковете в размер на 376,84 лева, както и 200,00 лева платено възнаграждение на ВЛ по СИЕ.**

Решението подлежи на обжалване пред ПлОС, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____